

РЕШЕНИЕ

№ 5396

гр. София, 16.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 14.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6363** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на И. П. Р. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-002958/28.04.2021 г. по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, издадена от И. В. Й., служител на длъжност „полицейски инспектор“ към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, упълномощен със заповед номер 513з-1618 / 26.02.2018 г., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е приложена ПАМ – прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца.

Твърденията в жалбата са, че е нарушен материалният и процесуалният закон. Твърди се, че е налице необоснованост на административния акт.

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява и се представлява от адв. П. Б. – преупълномощена от адв. Х. Р., с пълномощно по делото. Адвокат Б. поддържа изцяло жалбата, като моли съда да я уважи по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на разноски по делото.

Ответникът – служител на длъжност полицейски инспектор към СДВР - ОПП, редовно призован не се явява и не изпраща представител. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители на СДВР - ОПП на 27.04.2021 г., около 11: 40 ч., е установено, че в [населено място], на ул. Чудна градина, с посока на движение от ул. Митрополит С. С. към ул. Д. Д., водачът М. Ф. управлява лек автомобил Тойота Рав 4 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И. П. Р. и пред бл. 32А поради движение със скорост, несъобразена с характера и интензивността на движението реализира ПТП с насрещно движещ се автомобил Рено Ф. и паркираният отдясно автомобил Рено М.. При проверката е установено, че водачът Ф. управлява със свидетелство за управление на МПС (СУМПС) № 583417 и легализиран превод, издадено от държава, която не е членка на ЕС, не е страна по споразумението за ЕИП или Конфедерация Швейцария (П.) след една година от датата на издаване на документ за пребиваване (Разрешение за постоянно пребиваване №[ЕИК], издадено на 19.05.2017 г.)

За установеното административно нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП и на чл. 162, ал. 2 ЗДвП е съставен АУАН № 411465 от 27.04.2021 г. Въз основа на този АУАН е издадена и оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-002958/28.04.2021 г. по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. Заповедта е издадена от И. В. Й. на длъжност „полицейски инспектор“ към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, упълномощен със заповед номер 513з-1618 / 26.02.2018 г., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е приложена ПАМ – прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца. Отнети са свидетелство за регистрация на МПС и 2 броя регистрационни табели на автомобила. Адресат на заповедта е И. П. Р. – собственик на лек автомобил „Тойота“, Рав 4, с регистрационен номер СВ 1107 АК.

Като доказателства по делото са представени: АУАН № 411465 от 27.04.2021 г.; наказателно постановление № 21-4332-010475 от 27.05.2021 г.; декларация; скица за пътно транспортно произшествие към протокол 1781169; справка картон на водач И. П. Р.; заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на МВР; заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директор на СДВР; заповед № 8121з 1496/06.12.2016 г. на МВР.

От тези доказателства се установява, че водачът М. Ф. управлява лек автомобил Тойота Рав 4 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И. П. Р., без да притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС – управлява със СУМПС № 583417 – П., което не е издадено от държава – членка на ЕС, Европейското икономическо пространство или Конфедерация Швейцария, след изтичане на една година от документ за пребиваване. Водачът М. Ф. е постоянно пребиваващ в Република България, като притежава разрешение за пребиваване №[ЕИК], издадено на 19.05.2017 г. На основание чл. 162, ал. 2 от ЗДвП на водача е съставен АУАН серия ГА № 411465 от 27.04.2021 г. Това от своя страна е последвано от издаване на заповед за прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство Тойота Рав 4 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И. П. Р..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 162, ал. 2 ЗДвП, чужденци, дългосрочно пребиваващи в Република България, могат да управляват моторни превозни средства на територията на страната със свидетелство, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, до една година от датата на издаване на документ за пребиваване.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а б. "а" от ЗДвП, цитирана като правно основание за издаване на оспорения акт, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "прекратяване регистрацията на пътно превозно средство" на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от НПК, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. За законосъобразността на мярката е от значение обективното наличие на някое от посочените в нормата административни нарушения, установено по съответния ред. В конкретния случай, видно от фактическото описание на деянието, административният орган е приел наличието на една от хипотезите, визирани в законовата разпоредба, а именно управление на МПС от лице, чието СУМПС не е валидно на територията на РБ, съответно управление на МПС от водач, който не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство.

В конкретния случай в оспорената заповед е посочено, че М. Ф. не притежава валидно за категорията свидетелство за управление на МПС. Това обстоятелство се доказва и от представения по делото АУАН № 411465 от 27.04.2021 г. М. Ф. е имал право да управлява МПС на територията на България със свидетелство за управление на МПС, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, до една година от датата на издаване на документ за пребиваване. Същият е притежавал разрешение за пребиваване на територията на

Република България, което е издадено на 19.05.2017 г. Това обстоятелство е доказано. В самата жалба е посочено, че причината е в условията, свързани с коронавируса и мерките срещу него, които са попречили на Ф. да спази законите изисквания.

Безспорно е установено, че лекият автомобил е собственост на И. П. Р.. Не се споделят доводите в жалбата, че първо е следвало да се състави АУАН и Наказателно постановление на И. Р., и едва след това да се приложи принудителната административна мярка срещу нея. Разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП изрично предвижда хипотеза, при която адресат на този вид ПАМ е собственик на автомобил, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията. Административният орган следва да установи дали водачът управлява МПС с валидно СУМПС и кой е собственик на автомобила, ако той е различен от водача. В конкретния случай констатациите на административния орган не са опровергани от жалбоподателя. В закона не е установено задължение преди прилагането на ПАМ от този вид да се съставят АУАН и НП за собственика на автомобила. Целта на разпоредбата е да се предотврати за определен период от време възможността този автомобил отново да се управлява от водач, който няма валидно за територията на Република България СУМПС.

Не се споделят и доводите, изложени в жалбата, че така приложената ПАМ е в разрез с принципа на съразмерност, залегнал в чл. 6 от АПК. Издадената ПАМ разпорежда прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца. Разпоредбата на чл. 171, т. 2а, буква „а“ ЗДвП предвижда възможност прилагането на ПАМ от този вид да бъде за срок от 6 месеца до една година. В конкретния случай административният орган е приложил ПАМ за срок от 6 месеца, т. е. мярката е в минимално предвидения от закона срок.

В хода на производството жалбоподателят не е представил доказателства, които да оборват законосъобразността на приложената срещу И. П. Р. принудителна административна мярка.

С оглед на горното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 45 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. П. Р. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-002958/28.04.2021 г. по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, издадена от служител на длъжност „полицейски инспектор“ към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

